

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr.52 din 20.11.2009

Privind : soluționarea contestației formulată de S.C. S.R.L. cu sediul social în municipiul, județul Teleorman, înregistrată la D.G.F.P. Teleorman sub nr./.....2009.

Prin cererea înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./.....2009, S.C. S.R.L., cu sediul social în municipiul, județul Teleorman a formulat contestație parțială împotriva Deciziei de impunere nr./.....2009 și împotriva Dispoziției de măsuri nr./.....2009, sinteza Raportului de inspecție fiscală nr./.....2009, acte întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Teleorman.

Cu adresa nr./.....2009 Activitatea de Inspecție Fiscală a înaintat dosarul cauzei înregistrat la DGFP Teleorman sub nr./.....2009.Prin această adresă s-a înaintat și Referatul cu propunerile de soluționare.

În condițiile prezentate contestația parțială este formulată împotriva măsurilor dispuse de reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală,prin Decizia de impunere nr./.....2009, prin care petentei i-au fost stabilite suplimentar de plată obligații fiscale în cuantum total de lei, reprezentând:

- lei, impozit pe profit;
- lei, majorări de întârziere.

Contestația este formulată în termenul reglementat de art. 207, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,este depusă de către Expert contabil – împuternicit de către,administrator al SC SRL, prin Procură autenticată la BNP sub nr./.....2009 „ca în numele meu și pentru SC SRL să întocmească și să depună contestație împotriva Deciziei de impunere nr. din2009 emise de A.N.A.F., D.G.F.P. Teleorman, Activitatea de Inspecție Fiscală, rezultate în urma Raportului de inspecție fiscală cu nr./.....2009, să o susțină în fața Biroului Soluționare Contestații din cadrul DGFP Teleorman, la instanța superioară a Tribunalului Teleorman dacă va fi cazul, să exercite căile de atac prevăzute de lege.”

Fiind îndeplinite și celelalte proceduri de contestare prevăzute de lege, Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman este competentă să se pronunțe asupra cauzei.

I. S.C. S.R.L., cu sediul social în mun., jud. Teleorman contestă parțial Decizia de impunere nr./.....2009 sinteza Raportului de inspecție fiscală nr./.....2009, pentru suma de lei, reprezentând impozit pe profit și majorări de întârziere aferente, aducând în susținerea cererii următoarele argumente:

-suma de lei (deductibilă din punct de vedere fiscal în condițiile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal) reprezintă cheltuiala cu amortizarea mijloacelor de transport deținute de contribuabilul contestator în parcul auto propriu (cont 2133) precum și cea aferentă mobilierului, aparaturii și biroticii existente în evidența contabilă (cont 214), în perioada2005 –2006;

-pe cale de consecință în mod eronat și fără temei legal organul de inspecție fiscală a procedat la considerarea sumei de lei ca fiind o cheltuială nedeductibilă din punct de vedere fiscal;

-suma de lei (deductibilă din punct de vedere fiscal în condițiile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal) reprezintă de drept și de fapt o regularizare a descărcării de gestiune la care a procedat contribuabilul contestatar cu scopul precis și licit de altfel, de a păstra proporția legală între rulajul debitor al contului 371 „Mărfuri” și cel al contului 4428 „TVA neexigibilă”. Astfel, explicația înregistrării contabile:

%	371 „Mărfuri” lei
	378 „Adaos comercial” lei
	607 „Cheltuieli cu mărfurile lei

efectuate în luna 2009 în contabilitatea proprie de către contribuabilul contestator este următoarea:

-pe parcursul derulării actelor și faptelor de comerț, SC SRL a comercializat en gros și en detail materiale pentru construcții, fie la același preț cu cel de aprovizionare, fie la unul inferior acestuia, profitul tranzacției fiind realizat în fapt prin discount-ul asigurat de furnizorul respectiv;

-în aceste condiții, cu prilejul descărcărilor lunare ale gestiunii de mărfuri s-a creat un dezechilibru al proporției obligatorii din punct de vedere legal între rulajele conturilor 371 „Mărfuri” și cel al contului 4428 „TVA neexigibil” în sensul în care cheltuiala cu mărfurile, respectiv rulajul debitor al contului 607 a fost descărcat sub pragul legal, iar cel al contului 4428 peste pragul legal;

-consecința juridico-fiscală directă a acestei descărcări defectoase lunare a gestiunii de mărfuri în perioada supusă inspecției fiscale a fost majorarea fără temei a masei impozabile și pe cale de consecință creerea unei obligații fiscale suplimentare cu titlu de impozit pe profit, de drept necuvenită bugetului general consolidat al statului;

-aceasta este motivația pentru care la nivelul lunii 2009 am procedat la înregistrarea contabilă mai sus-menționată, tocmai pentru a corela din punct de vedere legal cele două conturi 371 și 4428 prin majorarea rulajului debitor al contului 607 „Cheltuieli cu mărfurile” cu diferența de lei cu care de altfel, am iertat bugetul statului de-a lungul timpului;

-pentru aceste considerente am utilizat procedura legală de regularizare a obligației fiscale impozit pe profit deoarece, cheltuiala de lei este absolut deductibilă din punct de vedere fiscal;

-pe cale de consecință, în mod eronat și fără temei legal organul de inspecție fiscală a procedat la considerarea sumei de lei ca fiind o cheltuială din punct de

vedere fiscal;

-suma de lei stabilită de către organul de inspecție fiscală în sarcina contribuabilului contestator ca urmare a nedeunerii Declarației 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat reprezintă o eroare totală în care s-au aflat cei doi inspectori fiscali la momentul controlului deoarece, mai sus-menționată raportare fiscală era depusă deja la organul fiscal jurisdicțional încă din data de2009 sub numărul

-pentru aceste considerente solicităm organului de soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP Teleorman admiterea contestației pentru suma de lei, reprezentând lei obligație suplimentară cu titlu de impozit pe profit și respectiv lei cu titlu de accesorii impozit pe profit, ambele obligații calculate și stabilite în mod nelegal și netemeinic în sarcina noastră de către organul de inspecție fiscală cu prilejul RIF din2009.

II. Din Raportul de inspecție fiscală nr. încheiat la data de2009, sintetizat în Decizia de impunere nr./.....2009, acte întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. Teleorman, se rețin următoarele:

Inspecția s-a efectuat în baza prevederilor Titlului VII din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în MO nr.863/26.06.2005 având ca obiectiv verificarea bazelor de impunere, a legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabil, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată, precum și accesoriiilor aferente acestora.

Perioada supusă inspecției:2006 –2009.

Durata desfășurării inspecției:2009 –2009,2009 –2009,2009.

Locul desfășurării inspecției: sediul DGFP Teleorman, conform prevederilor art.103, alin.(2) din OG nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată și a Acordului de stabilire a locului de desfășurare a inspecției fiscale încheiat în data de2009.

În urma verificării efectuate s-au constatat următoarele:

IMPOZITUL PE PROFIT

În ceea ce privește veniturile:

1) În luna 2006 agentul economic nu a înregistrat în evidența contabilă factura fiscală nr./.....2006 primită de la SC SA reprezentând contravaloare discount acordat în valoare de lei. Prin urmare, organele de control au procedat la majorarea veniturilor impozabile, în trimestrul I al anului 2006 cu suma de lei.

S-au încălcat prevederile art.19, alin.(1) din Legea nr.571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

2) În luna 2008 agentul economic nu a înregistrat în evidența contabilă factura fiscală nr./.....2008, emisă către, Grecia, reprezentând transport internațional de mărfuri, în valoare de euro (curs euro =3,6436 lei), respectiv lei (..... euro x 3,6436 lei/euro). După cum se observă din jurnalul de vânzări din luna 2008, precum și din lista de ieșiri din aceeași lună, agentul economic înregistrează în mod eronat, sub nr., factura care, în realitate are nr./.....2008 în valoare de lei. Din verificarea jurnalului

de vânzări se observă că factura nr./.....2008 în valoare de lei nu se regăsește ca fiind înregistrată. Prin urmare, organele de control au procedat la majorarea veniturilor impozabile, în trimestrul I al anului 2008, cu suma de lei. S-au încălcat prevederile art.19, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

3) În luna 2008, s-a constatat că prin factura fiscală nr./.....2008, SC SRL a vândut către SC SRL un imobil situat în, str., nr., în valoare de lei (..... lei-valoare fără TVA și lei TVA), constatându-se că SC SRL înregistrează această factură în luna 2008, deși a fost emisă în luna 2008, conform notei contabile înregistrată în registrul jurnal ceea ce înseamnă că, veniturile impozabile din luna 2008 se vor majora cu suma de lei, iar cele din 2008 se vor diminua cu aceeași sumă. Suma de lei, aferentă veniturilor impozabile în quantum de lei nu reprezintă impozit pe profit suplimentar, acest fapt generând doar calculul de majorări de întârziere pentru perioada2009 –2009, în sumă de lei (.....x92 zilex0,1%). S-au încălcat prevederile art.6, alin.(1) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată și actualizată. Urmare a inspecției fiscale efectuate, veniturile impozabile s-au majorat cu suma de lei.

În ceea ce privește cheltuielile

- 1) În luna 2006 agentul economic înregistrează în contul 628,, alte cheltuieli cu servicii efectuate la terți” factura fiscală nr./.....2006 emisă de avocat în valoare totală de lei, pentru care nu a dovedit necesitatea efectuării cheltuielii și nu a prezentat un contract scris încheiat între cele două părți. S-au încălcat prevederile art.21, alin.(4), lit.m, coroborat cu art.19, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. În urma inspecției fiscale s-au considerat cheltuieli nedeductibile în sumă de lei.
- 2) În luna 2006, conform fișei contului 635 „Cheltuieli cu impozite și taxe”, agentul economic efectuează înregistrarea contabilă 635,, cheltuielile cu impozite și taxe”=4423,, TVA de plată” cu suma de lei, reprezentând TVA de plată stabilită suplimentar prin raportul de inspecție fiscală precedent încheiat de organele de inspecție fiscală , suma care nu a fost considerată ca fiind nedeductibilă fiscal la calculul impozitului pe profit. S-au încălcat prevederile art.21, alin. (1), din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Astfel în urma verificării, se consideră cheltuieli nedeductibile suma de lei.
- 3) În luna 2007 agentul economic înregistrează factura nr./.....2007 de la Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale SA în contul 628 „Alte cheltuieli cu servicii la terți” cu suma de lei, suma înscrisă în factură fiind de lei, majorându-se în mod nejustificat cheltuielile cu suma de lei. S-au încălcat prevederile art.21, alin.(4), lit. f, coroborat cu art.19, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. În urma inspecției fiscale se consideră cheltuieli nedeductibile suma de lei.
- 4) **În luna 2007**, conform registrului jurnal, agentul economic înregistrează la poziția nr., articolul contabil 6813,, Cheltuieli cu provizioane pentru deprecierea imobilizărilor”=2813,, Amortizarea mijloacelor de transport” cu suma de lei. Conform art.22, alin.(1) din

Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile cu provizioanele pentru deprecierea imobilizărilor sunt nedeductibile fiscal la calculul impozitului pe profit. Din fișa contului 2133, „Mijloace de transport” și registrul imobilizărilor nu reiese fiecare mijloc de transport, analitic, valoarea de intrare, data intrării, durata de amortizare. În timpul controlului, reprezentantul societății care conduce evidența contabilă a refuzat să dea explicații și să prezinte documentele justificative la solicitarea organelor de inspecție fiscală cu privire la suma respectivă, comunicând verbal că această sumă reprezintă amortizarea aferentă mijloacelor de transport deținute de societate de la înființare, pentru care nu s-a calculat niciodată amortizare. S-au încălcat prevederile art.21, alin.(4), lit.f și art.22, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art.12, alin.(1) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată. În urma inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală consideră cheltuiala nedeductibilă suma de lei.

5) În luna 2008, agentul economic înregistrează cheltuieli conform facturii fiscale nr...../.....2008, reprezentând servicii fotografice de la SC SRL în valoare de lei, pentru care nu a prezentat un contract scris încheiat cu firma prestatoare și nu a justificat necesitatea efectuării acestor cheltuieli pentru desfășurarea activității firmei. S-au încălcat prevederile art.21, alin.(4), lit. m din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. În urma inspecției fiscale, organele de control au procedat la la considerarea cheltuielii în sumă de lei ca fiind cheltuială nedeductibilă la calculul impozitului pe profit.

6) În bilanțul de verificare încheiat la data de2008, contul 6581, „Despăgubiri, amenzi și penalități” prezintă un rulaj în sumă de În timpul inspecției, din această sumă nu a putut fi identificată de către organele de control decât o amendă în sumă de lei. Pentru diferența în sumă de lei agentul economic a pus la dispoziția organelor de control fără alte explicații, fișa contului 6581, fișă în care nu se specifică ce reprezintă fiecare sumă și fără să fie susținută cu documente justificative. În declarația 101 privind impozitul pe profit pe anul 2008 depusă sub nr./.....2009, agentul economic nu consideră nedeductibilă această sumă, singura cheltuială nedeductibilă pentru anul 2008 fiind cheltuiala cu impozitul pe profit. În plus, cheltuielile înregistrate în contul 6581 sunt cheltuieli nedeductibile fiscal la calculul impozitului pe profit. S-au încălcat prevederile art.21, alin.(4), lit. b, din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art.82, alin.(2) și (3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată. Organele de control stabilește ca fiind cheltuieli nedeductibile suma de lei.

a) În cursul perioadei verificate, începând cu2006 și până la2009, din analiza bilanțelor de verificare lunare, se constată că între stocul de marfă și TVA neexigibilă aferentă stocului de marfă, în fiecare lună există neconcordanțe, diferența totală fiind la2008 în sumă de lei, astfel:

-2008- agent economic Sold 371, „Mărfuri” = lei
Sold 4428, „TVA neexigibilă” = lei
Sold 378 „Diferențe de preț
la mărfuri “ = lei

În urma calculării TVA neexigibile aferentă soldului de marfă la data de2008

de către organele de inspecție fiscală, situația se prezintă astfel: x 15,96639% = lei.

În urma comparării soldului contului 4428, „TVA neexigibilă” calculat de agentul economic în sumă de lei, rezultă o diferență în plus în sumă de lei.

O explicație a acestui fapt ar putea fi achizițiile de cherestea, însă, din verificarea efectuată prin sondaj a rezultat că aceste achiziții nu se ridică la sume foarte mari, iar agentul economic nu poate demonstra acest lucru, întrucât nu a efectuat nici o inventariere anuală, după cum a explicat domnul Bîrsan Gheorghe, administratorul societății, în nota explicativă.

În balanța de verificare de la data de2009, agentul economic prezintă următoarea situație:

-sold 371 „mărfuri” = lei

-sold 4428 „TVA neexigibilă” = lei

Organele de control au efectuat corelația dintre cele două conturi și au constatat că TVA neexigibilă corectă aferentă stocului este de lei (..... x 15,966639%). Dacă se face diferența între și lei (sold balanță) rezultă suma de lei.

Din verificările efectuate pentru luna anul 2009 și anume registrul jurnal al lunii aprilie 2009 și fișa contului 371 „Mărfuri”, s-a constatat că agentul economic a efectuat anumite articole contabile tocmai pentru a corela soldul contului de mărfuri cu cel al TVA neexigibilă și anume:

371 „Mărfuri” = 4428 „TVA neexigibilă” lei (diferența mai sus calculată de către organele de control), iar pentru a nu denatura (mari) rulajul contului 371, agentul economic a efectuat, fără a avea un document justificativ, următoarea înregistrare:

%	= 371 „Mărfuri” lei
378 „Adaos commercial”	 lei
607 „Cheltuieli cu mărfurile”	 lei.

Agentul economic a refuzat să dea explicații cu privire la această înregistrare contabilă. În concluzie, organele de inspecție fiscală au constatat că agentul economic a înregistrat cheltuiala cu mărfurile în sumă de lei în mod artificial, fără a avea un document justificativ și consideră această sumă nedeductibilă la calculul impozitului pe profit. S-au încălcat prevederile art. 21, alin(4), lit. f, din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

b) În urma verificării fișei contului 371 se constată că agentul economic a descărcat la data de2009 întregul stoc de mărfuri existent în balanța de verificare de la data de2009 în sumă de lei, astfel:

% = 371 lei
607 lei
378 lei
4428 lei.

În nota explicativă, reprezentantul societății care conduce evidența contabilă a explicat că nu mai există sold la materialele de construcții, o parte din aceasta fiind deteriorate, iar altă parte lipsă în gestiune, motiv pentru care a înregistrat cheltuiala cu mărfurile în sumă de lei. De asemenea, acesta a precizat că marfa nu a fost asigurată, contravaloarea acesteia va fi suportată din aporturile proprii ale administratorului, că nu este imputată nimănui și că nu există nici un document justificativ care să stea la baza acestei înregistrări.

În concluzie, organele de inspecție fiscală au constatat că agentul economic a înregistrat cheltuiala cu mărfurile lipsă în gestiune și degradate în sumă de lei, care este nedeductibilă fiscal conform art.21, alin.(4), lit.c, din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal,cu modificările și completările ulterioare și consideră această sumă nedeductibilă la calculul impozitului pe profit. S-au încălcat prevederile art.21, alin.(4),lit.c, din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Cheltuiala în sumă de lei aferentă descărcării stocului de marfă, precum și cea în sumă de lei efectuată pentru corelarea TVA neexigibilă, în total lei este considerată de către organele de control ca fiind cheltuială nedeductibilă fiscal la calculul impozitului pe profit.

Conform fișei contului 461,,Debitori diverși” agentul economic efectuează concomitent și următorul articol contabil:

461 = % lei
707 lei
4427 lei.

Datorită faptului că agentul economic a înregistrat și venit în sumă de lei rezultă pe total, o diferență de cheltuială nedeductibilă în valoare de lei (..... + -) care va fi impozitată de către organele de control.

În ceea ce privește modul de declarare a impozitului pe profit

În bilanța de verificare de la2009 agentul economic calculează și înregistrează impozit pe profit în sumă de lei, iar în declarația cod 100,,privind obligațiile de plată la bugetul de stat” depusă pentru luna martie 2009 sub nr./.....2009 agentul economic declară un impozit pe profit în sumă de lei. Prin urmare, în urma inspecției fiscale, organele de control au procedat la stabilirea diferenței de impozit pe profit nedeclarat în sumă de lei, ca fiind impozit pe profit suplimentar urmare nedeclarării acestuia calculându-se majorări de întârziere în sumă de lei, pentru perioada2009 -.....2009 (..... x 110 zile x 0,1%). Agentul economic nu va mai înregistra în evidența contabilă suma de lei. S-au încălcat prevederile art.82, alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

2)Contribuabilul nu a depus la organul fiscal teritorial Declarația cod 100 ,,privind obligațiile datorate bugetului de stat “ pe luna 2009, nedeclarând impozitul pe profit datorat în sumă de lei aferent trim II 2009, calculat conform HG nr.448/2009 pentru completarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004.

S-au încălcat prevederile art.81 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Având în vedere toate aspectele menționate mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit modificări ale bazei impozabile și respectiv a impozitului pe profit aferente perioadei verificate, în sumă totală de lei, după cum urmează:

- lei, aferentă anului 2006;
- lei, aferentă anului 2007;
- lei, aferentă anului 2008;
- lei, aferentă perioadei2009 –2009.

Pentru neachitarea la termenele legale a diferențelor de impozit pe profit stabilite suplimentar, în sumă totală de lei, în baza art. 116, alin.(5), art.119, alin.(1) și art.120, alin.(1) și (7) din OG nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare s-au calculat majorări de întârziere în sumă totală de lei, calculate până la data de2009.

III. Având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, susținerile contestatoarei, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate, se rețin următoarele:

S.C. S.R.L. are sediul în strada, nr., municipiul, județul Teleorman, număr de înregistrare la O.R.C. Teleorman J...../...../2003, cod unic de înregistrare atribut fiscal RO, activitatea principală desfășurată conform certificat de înregistrare este: cod CAEN –transporturi rutiere de mărfuri.

1) În ceea ce privește contestația formulată împotriva sumei de lei reprezentând impozit pe profit la o bază impozabilă în sumă de lei măsură dispusă prin Decizia de impunere nr./.....2009 .

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a se pronunța cu privire la legalitatea măsurilor dispuse de organele de inspecție fiscală care au stabilit în sarcina petentei obligații fiscale suplimentare reprezentând impozit pe profit în cuantumul contestat.

În fapt, așa cum se reține din Decizia de impunere nr./.....2009, care constituie o sinteză a Raportului de inspecție fiscală nr./.....2009,cât și din anexele acestuia, au fost stabilite în sarcina societății petiționare obligații fiscale suplimentare reprezentând impozit pe profit în sumă de lei la o bază impozabilă în sumă de lei.

Reprezentanții A.I.F. Teleorman, prin Raportul de inspecție fiscală atacat, au constatat că agentul economic a înregistrat în luna 2007,în registrul jurnal la poziția nr., articolul contabil 6813,, Cheltuieli cu provizioane pentru deprecierea imobilizărilor ”=2813,,Amortizarea mijloacelor de transport” cu suma de lei.Organul de inspecție fiscală menționează că din fișa contului 2133,,Mijloace de transport” și registrul imobilizărilor, nu reiese fiecare mijloc de transport în analitic, numărul și data documentului de intrare , valoarea de intrare a acestora, data punerii în funcțiune, durata normată de utilizare, grupa de încadrare funcție de durata normată de funcționare a mijloacelor fixe. De asemenea organul de inspecție fiscală menționează că petenta a înregistrat cheltuieli cu amortizarea în mod nejustificat, în sensul că nu a prezentat documente justificative cu privire la mijloacele fixe pentru care a calculat amortizarea și a înregistrat-o pe cheltuieli. Petenta a susținut verbal că suma de lei reprezintă cheltuială cu amortizarea mijloacelor de transport precum și cea aferentă mobilierului aparatului și biroticii existente în evidența contabilă.

În drept , cauza își găsește soluționarea în dispozițiile art.21, alin. (4), lit. f, din Legea nr. 571/2003, coroborat cu art.12, alin.(1) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată; art.21, alin (3), lit.g, art.22 ,alin(1),din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede,

[...]

ART.21,alin.(4),lit.f

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

Legea contabilității nr.82/1991, republicată, care prevede,

[...]

ART. 12

(1) Contabilitatea imobilizărilor se ține pe categorii și pe fiecare obiect de evidență

Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede,

[...]

ART 21,alin.(3), lit.g

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

g) cheltuielile cu provizioane și rezerve, în limita prevăzută la art. 22;

[...]

Provizioane și rezerve

ART. 22

(1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor și provizioanelor, numai în conformitate cu prezentul articol...

Contestatarul consideră suma de lei ca fiind o cheltuială deductibilă din punct de vedere fiscal, susținând că această sumă reprezintă „cheltuieli cu amortizarea mijloacelor de transport deținute de contribuabilul contestatar în parcul auto propriu-cont 2133, precum și cea aferentă mobilierului, aparaturii și biroticii existente în evidența contabilă-cont 214 în perioada2005 –2006”, prezentând în acest sens 2 situații privind dinamica calcului amortizării liniare la mijloacele de transport existente în evidența contabilă la data de2005.

Organele de inspecție fiscală nu-și însușesc punctul de vedere al contribuabilului pentru următoarele considerente:

-în situațiile prezentate de agentul economic nu sunt menționate mijloacele de transport în mod detaliat, numărul și data documentului de intrare, valoarea de intrare a acestora, data punerii în funcțiune, durata normată de utilizare, grupa de încadrare pentru stabilirea duratei normale de funcționare conform Catalogului privind clasificarea duratelor normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin HG nr.2139/2004, cu modificările și completările ulterioare, acestea nefiind cuprinse în Registrul imobilizărilor prezentat organului de inspecție fiscală și nici în susținerea cauzei, ulterior, urmare a depunerii cererii și a documentelor anexă;

-în urma calculelor din cele două situații prezentate de către agentul economic a rezultat suma de lei (..... +), sumă care nu corespunde celei înregistrate în contabilitate, respectiv lei, aspect care demonstrează în plus că aceste calcule sunt

efectuate în așa mod încât să justifice cheltuiala înregistrată, fără a prezenta pentru argumentare un mod de calcul a acestei sume analitic pe fiecare mijloc fix precum și documentele care să dovedească intrarea acestora în gestiune.

Organul de soluționare susține cele constatate de organele de inspecție fiscală ca fiind legale și corect determinate de acesta și respinge susținerile petentei ca fiind neîntemeiate și insuficient argumentate, după cum urmează:

Susținerile petentei că suma de lei reprezintă amortizare nu este fundamentată, în sensul că înregistrarea amortizării trebuia să se facă cu ajutorul contului 6811,, Cheltuieli de exploatare privind amortizarea imobilizărilor “ și nu în contul 6813,, Cheltuieli cu provizioane pentru deprecierea imobilizărilor ”, conform ORDIN nr. 1.752 din 17 noiembrie 2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene.

Deasemenea petenta prin documentele prezentate odată cu depunerea contestației, respectiv două situații privind dinamica calculului amortizării liniare la mijloacele de transport, mobilier, aparatură și birotică existente în evidența contabilă la2005, pentru perioada2005 –2006, în sumă de lei, a prezentat un calcul al amortizării sintetic pe lună în sumă de lei pentru mijloace de transport și lei pentru mobilier, aparatură și birotică fără a prezenta și un mod de calcul analitic pe fiecare mijloc fix și în fiecare lună.

Deasemenea din constatările organului de inspecție fiscală se reține că suma de lei a fost înregistrată în luna 2007 fără documente legale, iar petenta în timpul controlului nu a prezentat documente să justifice această înregistrare și nici ulterior la depunerea contestației.

În timpul controlului reprezentantul societății care conduce evidența contabilă a refuzat să dea explicații și să prezinte documente justificative la solicitarea organelor de inspecție fiscală cu privire la suma respectivă, comunicând verbal că suma respectivă reprezintă amortizare aferentă mijloacelor de transport deținute de societate de la înființare, pentru care nu s-a calculat niciodată amortizare.

Față de cele prezentate organele de revizuire rețin că afirmațiile petentei nu se probează, deasemenea rețin că stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată constatate de reprezentanții Activității de inspecție fiscală, respectă normele legale în vigoare.

Pe considerentele de fapt și de drept prezentate, **urmează să fie respinsă contestația, ca neîntemeiată pentru suma de lei, reprezentând impozit pe profit aferent unei baze impozabile în sumă de lei.**

2. În ceea ce privește contestația formulată împotriva sumei de lei reprezentând impozit pe profit la o bază impozabilă în sumă de lei măsură dispusă prin Decizia de impunere nr./.....2009 .

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a se pronunța cu privire la legalitatea măsurilor dispuse de organele de inspecție fiscală care au stabilit în sarcina petentei obligații fiscale suplimentare reprezentând impozit pe profit în cuantumul contestat.

În fapt, contribuabilul a efectuat în luna 2009, , următoarele înregistrări contabile:

- pentru a corela soldul contului de mărfuri cu cel al TVA neexigibilă:
371,,Mărfuri”=4428,,TVA neexigibilă “ cu suma de lei;

-pentru a nu denatura(mări) rulajul contului 371,,Mărfuri” fără a avea un document justificativ :

%	=371-Mărfuri lei
378-Adaos comercial	 lei
607-Cheltuieli cu mărfurile	 lei.

În drept , cauza își găsește soluționarea în dispozițiile art.21, alin.(4), lit f, din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

[...]

ART.21, alin.(4), lit.f,

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care să se faca dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

Contestatarul consideră că suma de lei ca fiind o cheltuială deductibilă din punct de vedere la calculul impozitului pe profit, motivând că suma reprezintă,, o regularizare a descărcării de gestiune la care a procedat contribuabilul contestator cu scopul precis și licit de a păstra proporția legală între rulajul debitor al contului 371,,Mărfuri” și cel al contului 4428,,TVA neexigibilă”, respectiv că a ,,comercializat en gros și en detail materiale de construcții, fie la același preț cu cel de aprovizionare, fie la unul inferior acestuia, profitul tranzacției fiind realizat în fapt prin discount-ul asigurat de furnizorul respectiv”.

Organele de inspecție fiscală nu-și însușesc punctul de vedere al contribuabilului pe următorul considerent :înregistrarea sumei de lei nu are la bază nici un document justificativ așa cum se prevede în art. 21, alin.(4), lit. f, din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Din analiza balanțelor de verificare lunare efectuată de organele de control în perioada verificată s-a constatat că există neconcordanțe între stocul de marfă și TVA neexigibilă. La data de2009 din balanța de verificare, petenta are următoarea situație:

-sold 371,,Mărfuri” = lei,

-sold 4428,,TVA neexigibilă” = lei.

Organele de control au efectuat corelația dintre cele două conturi și au constatat că TVA neexigibilă corectă este în sumă de lei (..... lei x 15,96639%) și efectuându-se diferența între lei și lei rezultă suma de lei.

În luna 2009, petenta a efectuat cele două înregistrări contabile arătate mai sus la sucapitolul,,în fapt”.

Organele de inspecție fiscală au constatat că petenta în mod artificial a înregistrat cheltuială cu mărfurile în sumă de lei fără a avea un document justificativ.

Organul de soluționare susține cele constatate de organele de inspecție fiscală ca fiind legale și corect determinate de acesta și respinge susținerile petentei ca fiind neîntemeiate și insuficient argumentate.

Argumentele de fapt și de drept aduse de petentă în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actele administrative fiscale atacate, respectiv Raportul de inspecție fiscală nr./.....2009 și Decizia de impunere nr.

...../.....2009.

În nota explicativă dată în fața organelor de inspecție fiscală de către reprezentantul societății care conduce evidența contabilă a explicat că,, urmare a informației administratorului, în fapt, nu mai există sold la materiale de construcții, o parte din acestea fiind deteriorate, iar altă parte lipsă în gestiune. Marfa nu a fost asigurată, contravaloarea acesteia va fi suportată din aporturile proprii ale administratorului, că nu este imputată nimănui și că nu există nici un document justificativ care să stea la baza acestei înregistrări”.

Administratorul societății în nota explicativă dată în fața organelor de control susține că nu s-a efectuat nici o inventariere anuală la societatea pe care o deține.

Față de cele prezentate organele de revizuire rețin că afirmațiile petentei nu sunt de natură să susțină cele contestate, deasemenea rețin că stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată stabilite de reprezentanții Activității de inspecție fiscală, respectă normele legale în vigoare la data constatării.

Pe considerentele de fapt și de drept prezentate, **urmează să fie respinsă contestația, ca neîntemeiată pentru suma de lei, reprezentând impozit pe profit aferent unei baze impozabile în sumă de lei.**

3. În ceea ce privește contestația formulată împotriva sumei de lei reprezentând impozit pe profit nedeclarat la organul fiscal teritorial prin declarația cod 100 aferentă lunii 2009, măsură dispusă prin Decizia de impunere nr./.....2009.

În fapt, contribuabilul nu a depus la organul teritorial fiscal Declarația cod100,,privind obligațiile datorate bugetului de stat”,pe luna 2009 ,respectând normele legale în vigoare în sensul că declarația depusă nu a putut fi procesată rezultând astfel o nedebitare în fișa sintetică la impozitul pe profit în sumă de lei aferent trim II 2009.

În drept, cauza își găsește soluționarea în dispozițiile art.81 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Ordinul Președintelui ANAF nr.2260/2007,privind baza de date centrale pentru declarațiile fiscale, Anexa nr.2, pct.3, lit e și f, art.1, alin.(1), lit.e din OMEF nr. 125 din 15 ianuarie 2008 privind depunerea declarațiilor fiscale cu codificarea informației prin cod de bare.

OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

[...]

ART.81

Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau la poștă prin scrisoare recomandată. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Organele de inspecție fiscală susțin că în timpul inspecției fiscale contribuabilul a constatat că contribuabilul nu a depus la organul fiscal teritorial Declarația cod 100 privind obligațiile de plată la bugetul statului aferentă lunii 2009.Această declarație nu era înregistrată nici în fișa pe plătitor de la nivelul AFP pentru Contribuabili Mijlocii. Dovada că această declarație nu este procesată reiese din fișa pe plătitor editată la data de2009.

Petenta susține că a depus Declarația cod 100 la organul fiscal teritorial sub nr.

...../.....2009, prezentând o copie xerox după această declarație odată cu depunerea contestației.

Ordinul Președintelui ANAF nr.2260/2007, Anexa nr.2, pct.3, lit.e și f, care prevede:

[...]

Punctul 3 lit.e și f,

În aplicarea acestei proceduri, structurile organizatorice funcționale desfășoară următoarele operațiuni:

e) Editarea listei contribuabililor care au depus declarații fiscale completate eronat.

f) Emiterea/transmiterea notificărilor privind nerespectarea regimului de depunere a declarațiilor fiscale.

OMEF nr. 125 din 15 ianuarie 2008

privind depunerea declarațiilor fiscale cu codificarea informației prin cod de bare

ART. 1

*(1) Platitorii de impozite, taxe și contribuții au obligația prezentării următoarelor declarații fiscale cu codificarea informației **prin cod de bare**:*

e) Declarație privind impozitul pe profit, cod 14.13.01.04;

Pentru soluționarea acestui capăt de cerere, organul de soluționare a solicitat prin adresa nr./.....2009, Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, să comunice dacă Declarația fiscală cod 100- privind impozitul pe profit, depusă de SC SRL sub nr./.....2009, a fost înregistrată și prelucrată în evidența fiscală până la această dată.

Prin adresa nr./.....2009, înregistrată la DGFP Teleorman, AFP pentru Contribuabili Mijlocii, iar la DGFP Teleorman sub nr./.....2009, se comunică:

„agentul economic a depus declarațiile nr. 102 și 300 aferente lunii 2009, înregistrate în data de2009, declarații care au fost procesate. Împreună cu cele două declarații s-a depus și Declarația cod 100 cu număr de înregistrare/.....2009, nefiind procesată datorită erorii codului de bare, fapt ce reiese și din lipsa celei de a doua ștampile cu mențiunea „PROCESAT”, declarație ce a fost înregistrată conform art.83 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În vederea înștiințării neprocesării acestei declarații, agentul economic a fost notificat în conformitate cu Ordinul Președintelui ANAF nr.2260/2007, prin-Notificarea privind nedepunerea declarațiilor de impozite, taxe și contribuții, înregistrată sub nr./.....2009, pentru care am primit confirmarea de primire semnată în data de2009, de contribuabil”.

Se reține astfel că, prin Notificarea pentru nedepunerea în termen a declarațiilor de impozite, taxe și contribuții, înregistrată la AFP pentru Contribuabili Mijlocii sub nr./.....2009, a fost transmisă prin poștă iar pentru ea s-a primit confirmarea de primire cu data de2009 semnată de contribuabil.

Contribuabilul prin faptul că a primit Notificarea pentru nedepunerea în termen a declarațiilor de impozite, taxe și contribuții, confirmând de primirea acesteia în data de2009 și neluând nici o măsură în acest sens, se face vinovat prin faptul că nu s-a prezentat la organul fiscal teritorial să clarifice această situație în sensul depunerii unei noi declarații cod 100 aferentă lunii 2009.

De asemenea din Fișa sintetică totală privind impozitul pe profit editată de AFP Contribuabili Mijlocii la data de2009 și2009, rezultă că această declarație nu a

putut fi procesată din motivele arătate mai sus.

În fundamentarea soluției ce urmează a fi adoptată organele de soluționare au avut în vedere și răspunsul comunicat de AFP pentru Contribuabili Mijlocii nr./.....2009.

Pe considerentele de fapt și de drept prezentate, **urmează să fie respinsă contestația, ca neîntemeiată pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit.**

4. În ceea ce privește contestația formulată împotriva sumei de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, măsură dispusă prin Decizia de impunere nr./.....2009.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman , este dacă petiționara datorează majorările de întârziere aferente impozitului pe profit.

În fapt, organele de revizuire rețin că stabilirea acestora în sarcina petentei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Întrucât în sarcina petentei a fost reținut ca fiind datorat debit de natura impozitului pe profit, aceasta datorează și majorări de întârziere calculate de inspectorii fiscali.

Principiul de drept **accessorium sequitur principale** își găsește de asemenea aplicabilitatea în speța de față.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se precizează:

*OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

ART.116

Majorări de întârziere

(1)Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere , începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la stingerea sumei datorate , inclusiv.

[...]

(5)Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

[...]

După a treia republicare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală(M.O.nr513/31.07.2007), dispozițiile art.120, au preluat în esență soluția legislativă cuprinsă în textul fostului art.116, conservând reglementarea legală anterioară.

[...]

ART.120,alin.1

” Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv..”

[...]

ART. 120,alin.7

” Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.. ”

Organul de revizuire reține că în cazul în care suma reprezentând o obligație fiscală nu este plătită la data stabilită prin actele normative, contribuabilul este obligat să plătească și sumele accesorii debitului pentru perioada cuprinsă între termenul de plată prevăzut de lege și data la care obligația fiscală este achitată.

În aceste condiții contestația îndreptată împotriva sumei în cuantum total de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în cuantum de lei, **urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.**

5. În ceea ce privește contestația formulată împotriva Dispoziției de măsuri nr./.....2009.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este de a stabili dacă are competența materială pentru a se investi în soluționarea cererii formulată împotriva Dispoziției de măsuri nr./.....2009.

În fapt, se reține că dispoziția în cauză nu se referă la stabilirea de impozite, taxe și accesorii aferente, ci la alte măsuri dispuse în sarcina petiționarei.

Organul de soluționare constată astfel că cererea formulată de petent nu intră în competența sa materială.

În drept, Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1939/2004 pentru aprobarea formularului ”Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală”, cod 14.13.27.18, la pct. 1 din Anexa 2 Instrucțiunile de completare a formularului, prevede:

”1. Formularul Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului”.

Întrucât măsurile în cauză nu vizează stabilirea obligațiilor fiscale ale contestatoarei, dispoziția de măsuri nu are caracterul unui titlu de creanță, aceasta intrând în categoria **altor acte administrativ fiscale**.

Se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, potrivit dispozițiilor pct. 5.2. din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată coroborate cu prevederile art. 209 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

* Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 893/06.10.2005);

[...]

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: **dispoziția de măsuri**[...];

[...]

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (în M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 209

Organul competent

[...]

(1) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.

[...]

În consecință, **organul competent să soluționeze contestația îndreptată împotriva Dispoziției de măsuri nr./.....2009, este A.I.F. Teleorman, în calitate de organ care a încheiat actul atacat, în acest sens urmând ca organul de soluționare să-și decline competența de soluționare a acestui capăt de cerere în favoarea acetuia.**

*

* *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, Legea contabilității nr.82/1991, republicată, Ordinul Președintelui ANAF nr.2260/2007 privind baza de date centrale pentru declarațiile fiscale, OMEF nr.125/2008 privind depunerea declarațiilor fiscale cu codificarea informației prin cod de bare, directorul coordonator al D.G.F.P.Teleorman,

DECIDE

Art. 1. Se respinge ca neîntemeiată cererea formulată de S.C. SRL cu sediul social în municipiul str., nr., județul Teleorman, pentru suma totală de lei, reprezentând:

- lei, impozit pe profit;
- lei, majorări de întârziere .

Art. 2. În temeiul dispozițiilor art. 209 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se declină competența de soluționare a capătului de cerere privind Dispoziția de măsuri nr./.....2009, în favoarea Activității de Inspecție Fiscală Teleorman, inițiindu-se demersurile legale în acest sens.

Art.3. Decizia poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 luni de la data comunicării.

Art.4. Prezenta a fost redactată în 5 (cinci) exemplare, egal valabile, comunicate celor interesați.

Art.5. Biroul de soluționare a contestațiilor va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

.....

Director Coordonator